

Det, der bestaar.

Det Guds Ord bestaar endelst, (1. 40, 8).

„Førstefødt iblandt mange Brødre.“

Thi dem, han forud kendte, forudbestemte han ogsaa til at blive ligedannede med hans Søns Villed, for at han kunde være førstefødt iblandt mange Brødre. Rom. 8, 29.

Det er Gud Fader, Paulus skriver dette om.

Guds Forudfærdighed skal vi ikke gaa videre ind paa, — kun forudfærdigheden som en absolut Sandhed.

Seller ikke hans Forudbestemelse skal vi dvæle videre ved.

Det er h v a d Gud bestemte dem til, som han forud kendte, vi vil henlede Opmærksomheden paa.

Paulus skriver, at Gud bestemte dem til at blive ligedannede med hans Søns Villed.

Dette Villed kender alle nogenlunde, som er godt bevandrede i de fire Evangelier.

Det ligger i Sagens Natur, at det er Jesu Kristi menneskelige Side, her tænkes paa; det er den, vi skulde blive ligedannede med.

Da hvad ser vi da? Guds Villed af Jesus som Menneffe viser de fire Evangelier os?

Vi skal ikke forsøge en vidtløftig eller udførlig Skildring deraf, men nøjes med et Par Bemærkninger.

Det mest sammentrængte og fyldefulde Villed i selve Evangelierne er maaske følgende Ord af Apostelen Johannes:

„Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som en enboren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed.“ (den nye Overættelse).

I hørt Fald kan det trykt siges, at Jesus, som han har vandret paa Jord, er den herligste blandt Mennesker.

Han har ikke alene havdet Rærlighed til Gud og Mennesker som en Fordring til Mennesket; men han har selv levet i denne Rærlighed.

Og det er ikke alene troende Mennesker, men ogsaa vantro Mennesker, vantro Forskere, der bemsømer Jesus som det fuldkomne Menneskeideal, som det største Dydsmenneske.

Dette Villed er vi bestemte til at ligne.

Spørdan skal og kan det se? Paulus nævner i Forbindelsen hermed baade „retfærdiggjorte“ og „herliggjorte.“

Der er Mennesker, ja, hele Kirkesamfund, eller hvad vi skal kalde dem, som holder stærkt paa Jesus som Forbillede og Dydsmæssigt.

Men hvordan skal vi naa at blive Jesus lig?

Absolut først ved at blive „retfærdiggjorte“, lade Jesus faa vor Sønd og tage imod hans Retfærdighed.

Der faar „ligedannede“ — denne Dannelsen tager sin Begyndelse med Retfærdiggørelsen.

Den foregaar allerede i den helige Daab, hvor den treenige Gud skænker en fuld Sønndforladelse og tilregner den, der døbes, Jesu Liv og Fortjeneste.

Rad os tænke saaledes paa vore dybte Værn, at der er begyndt en Villeddannelse med Guds Søns Villed i dem.

Med denne Forudbestemning er det rigtigt at stræbe efter at ligne Jesus steds mere, at lade Villeddannelsen stride fremad igennem Helliggørelse.

Og endelig peges der paa Herliggørelsen.

Derhjemme hos Herren, friede fra Adets Verdens og Døvelens Fristelser, skal Villeddannelsen være fuldendt og fuldkommen.

Sammenlign Pauli Ord et andet Sted: „Naar Kristus, vort Liv aabenbares, da skulle ogsaa I aabenbares med ham i Herlighed.“ (Kol. 3, 4).

Men saithold nu endelig Maalet for alle Guds Værn: Villeddannelsen med Guds Søns Villed.

Og saa det andet: „for at han kunde være førstefødt iblandt mange Brødre.“

Vor Fader i Himlene ønsker sig mange Værn; naar Jesus er blevet Menneffe, saa er det for at vinde mange Søskende.

Vegge Dele er overordentlig skønne — baade Villeddannelsen med Guds Søns Villed og Broderskabet.

Dis du ønsker at naa dette Maal, saa behøver du slet ikke at spekulere over Guds Forudfærdighed og Forudbestemelse, men blot glæde dig derover og skrid fremad imod Maalet.

Der faar jo intet om, at nogen er bestemt til Fordømmelse, og Gud vil, at alle Mennesker skulle blive salige og komme til Sandheds Erfendelse.

Vi du saa det samme, som Gud vil, saa slet det; ingen er da i Stand til at forhindre det.

Tænk blot: „Villedannet med Guds Søns Villed“, „Mange Brødre (Søskende) omkring Jesus som den første.“

Mormonismen i Ophøring.

En Himet Forvandsmethode.

For „Danstere“ — af John Larsen.

Det er altsaa kommet dertil, at Mormonismen, for at redde Situationen, maa gøre den Mandts Ord til Vagn, som i over 30 Aar var dens eneste anerkendte Leder, og hans Ord var Lov og endelig Afgørelse i alle Ting baade timeligt og aandeligt.

Mormonismens vedvarende For det var netop Brigham Youngs Stilling. Paa hans Ansættelse og Vidnesbyrd om, at Polygamiet var en evig Lov, der skulde adlydes under Straf af evig Fortabelse, hengav de lidige Mormoner sig til Hierarkiet. Nu skal denne Mandts Vidnesbyrd angaaende Hierarkiets guddommelige Oprindelse herskes den hidtil saa ubestridte Autoritet, fordi dette er den eneste Naade, hvorpaa den Kirke, hvis Leder og Styrke han var, kan forsvare sig imod de absolut sande, men skrækkelige Befalninger, som vor Tid retter imod den. Nu skal Brigham Youngs Lære om Vidnesbyrdningen stemple som et Indfald af en Mand uden Autoritet, og det efter at de tolv Mormonapostle, med Kirkenes Autoritet, lod Væren forkynde gennem Utahs Settlements, — ja, bragte den til praktisk Anvendelse blandt Utahs Befolkning.

Det maa i Sandhed knibe med at redde det snart uanfærdige Vagn, naar Mormonismens egen autoriserede Presse tvinges til at stille den Mand i Skjage, som gennem et Slagled af Kirken blev betragtet som en Gud, — den Mand, hvis Ord ikke en eneste Mormon, gennem 30 Aars ubestridt og absolut timeligt og aandeligt Verden, turde betvivle eller modsig; den Mand, om hvem Mormonismens Grundlægger, Joseph Smith, selv havde sagt, at han skulde blive Kirkenes Leder. Mormonismen vil gøre enhver Bestyrelse til Vagn, hvor den ikke konfronteres med Beviserne. Fremkommer der direkte Beviser, da nægter den disses Autoritet og Gøldighed.

Men lad os blive klar om Brigham Youngs Stilling, som Kirkenes aandelige Leder. I Hjelpe Mormonismens egen „autoriserede“ Skrifte blev han kaldet til Aabenbaring til at være Præsident over de tolv Mormonapostlers Forvorn. Der er Kaldelsens Ordlyd:

„Jeg giver dig, min Tjener Brigham Young, til at være Præsident over de tolv, rejsende Naad. Disse tolv holder Nøglerne til at aabne mit Riges Autoritet paa Jordens fire Hjørner, og derefter til at sende mit Ord til hver eneste Slabning.“

— Aabenbaring givet til Joseph Smith i Ramoo, Hancock County, Illinois, 19. Januar, 1841 (Doctrine of Covenants, Section 124, Par. 127 — 128).

At Brigham Young selv herefter udgav sig for og blev antaget som Aabenbarer, fremgaar jo tydeligt af Section 136 samme Bærf. Selvsagt er han „inspireret“ og taler med Autoritet; det kan Mormonismen aldrig komme bort fra, selv om den maa blive tvungen til at hylde sig som falske Biser. Vil den anses for retfærdig i Argument,

saa maa den ikke forsøge at rokke Brigham Youngs Autoritet; for det kan den ikke hos dem, der kender denne Mandts Stilling i og Forhold til Mormonismen.

Altsaa, Brigham Young er Autoritet; hans „Aabenbaringer“ findes i Verdens og Pagtens Bog. Hans Ord om Polygamiet er Mormonismens Ord. Mormonismen glemte for Resten at gengive mit Citat fra hans Tale i Trovo, Utah, den 14 Juli, 1855. Det lyder saaledes:

„Hvis nogen af Eder vil benægte Hierarkiet og vedblive dermed, saa vil jeg love, at saadanne skal blive fordømte.“ — „Journal of Discourses“, 3 Aarg. Side 286.

Det er en Aabenbarers Ord, — en Mandts Ord, der er kaldt som den første af Apostlerne, kaldt ved „Aabenbaring“ gennem Joseph Smith, Kirkenes Grundlægger. Det er Ord af en Mand, der har holdt Mormonismens og Mormonismens Tæbne i sin Haand fra midt i Hierarkiet til hans Død i 1877. Det er forfærdelige Ord; men Mormonismen bliver vel nødt til at lendes ved dem.

Det var som en af de tolv Apostle under den magtige Leder Brigham Young og med Mormonismens Præsidents højeste Autoritet, at J. M. Grant i en Tale i Tabernaklet i Saltstaden i 1856 udtalte sig som følger om Vidnesbyrdningen.

„Jeg siger, at der er Mand og Kvinder her til Stede, hvis jeg vil røre til sig selv og alle de til Kirken Præsident og bede ham at udvæne en Komite til at behandle deres Sag; lad dernæst et Sted blive bestemt, og lad Komiteen udgøre deres Vild.“ — „Journal of Discourses“, 4. Aarg., Side 51.

Der var nok af den Slags Taler til at etablere Vidnesbyrdningen ud over hele Landet, havde Mormonerne haft Magt, som de havde Villed. Det var jo ogsaa i 1856, at

(Fortættelse paa Side 4.)

En Berigtigelse.*)

I Nordsaad har jeg faaet tilsendt Vrs Jøfkeblad Nr. 51, 52 og 53. Jeg havde paa en Rejse til Len set et Glimt af det ene af disse Blade, og en Ven, der net har hørt mig udtale min Forundring over dets Indhold, har da sendt mig de 3 Nr., hvori Hr. Pastor L. Henningsen fortæller om sin Danmarkrejse. Søns Artikler tvinger mig til at skrive, thi han begaar den ene uretfærdighed efter den anden mod det aandelige Liv paa Vrs; det jeg nu har fundet gennem hyppige Besøg og stadi Forbindelse i 13—14 Aar. Søns Artikler kunde passende have Overkriften: „Vrs set gennem farvede Brillen.“ Sandheden er denne: der er i Marstal og Risse Søgne og tilfælle i Vrsfølsing og velignet aandeligt Liv og dette giver sig Udslag, ikke i tomme Kirker og fylde Missionshuse, men i fulde Kirker og fulde Missionshuse. Kom til Marstal en Søndag til Hjemmes og se en Menighed paa 7—800 Mennesker, og hvem der er lidt kendt vil hurtigt kunne forvise sig om, at Missiondamerne er blandt de trofasteste Kirkegængere. Er maaske i Risse Gudstjenestens knap saa stærkt besjagt, saa er det i al Fald ikke Missiondamerne der mangler, og da der paa det Tidspunkt, da Pastor S. var herhjemme ikke var flere Missionspredstere end Proost Thølle og Pastor Høe, saa tillader jeg mig stærkt at tvivle om Hr. S. Vildtalelse om, at selv Missionspredstere klagede over, at Kirkerne tilfældes. Jeg tror ikke, det er sandt. Hr. S. fortav at opgive Hjemmeland.

Bed Siden af det rige Kirkeliv, der ogsaa kendetegnes ved meget stærkt Brug af Herrens Radner, er der et rigt Samfundsliv, der væsentlig samler sig om Missionshuset.

*) Denne Artikel er os tilsendt af Hr. C. P. Christensen, Atlantic, Ia., med Begæring om Opmærksomhed. Vi optager den paa Grund af dens interessante Meddelelser fra Vrs, altsaa uden Hensyn til Pastor Henningsens Bestemelse af Tilstanden.

— skønt mange Missionsmøder holdes i Kirkerne men dette Liv ledes af Præstene selv, de staar midt i Flokken. Saadan er det fundt og godt, og saadan glæder vi os over det.

Saad angaar Værnens Syngen Salmer i Procession, da indskrænker den sig væsentlig til, at de paa en Søndagskolefortur har lært en Salme eller aandeligt Sang, mens de spadserede mod Udflugtens Maal. Jeg synes nu, det er et skønt Villed af „Gaa vi til Parat med Sang“. Harde Værnens gaar i anden Procession og sunge „Den Gang jeg drog“, saa tvivles om, at Hr. S. havde haft noget at indvende. Søns Anke er altsaa Different af misforstaaet fristelig Uvifærdighed.

„Moderne i Ugens Løb hedder ikke „Helliggørelsesmøder“. Kommer der en Prædikanter rejssende, saa holdes der simpelthen „Missionmøder“, og ellers holdes et regelmæssigt Samtalemøde, hvor Værnens samles for at hjælpe hinanden til med Klarhed over Guds Ord, at Livet kan blive et bestandig bedre Vidnesbyrd om, at det er Sandhed med ens Kristendom. Dertil kan der for et aandeligt Menneffe dog ikke være noget at indvende.

En Gang om Maart holdes der en Række Møder paa forskellige Steder i Landet, der bærer Navnet Helliggørelsesmøder, en Slags udvidet Samtalemøde, hvortil der kommer Værnens fra de forskellige Egne i vort Land. Et saadant holdes ogsaa en Gang i Marstal, maaske det er det, Hr. S. har faaet ondt af. Betegnelsen „Vækkelsesmøder“ bruges ogsaa kun om noget særskilt, en Række Møder, saadant lig gennem en hel Uge, hvor der jærlig tages Sigte paa at vække alle de døde Bænkristne, at de maa kunne staa op fra de Døde, at Kristus kan lyse for dem, ligesom her er Hr. S. antaa galt underrettet.

Vigeledes m. S. t. Sagen, hvor han fortæller, at man har snuffet Salmebogen til Side og brugt den metodistiske „Hjemlandstøner“, der har taget sine bl. a. af Brorjønns Salmer.

Juldsjænder bagvendt! Salmebogen bruges saa godt som altid under Møderne. — Jeg har holdt en Mængde Møder paa Vrs, men altid blev Salmebogen brugt, fordi ingen nogen Sunde havde tænkt paa andet. Vagefter sang vi ofte en Sang af „Hjemlandstøner“, der er alt andet end metodistisk, hvad bl. a. Pastor Aabenbarer fortæller om. Værnens Navn som Medudgiver, er en Borgen for. Denne Sangbog indeholder netop flere af Brorjønns Sange, end vor Salmebog og ved Siden af mange danske, bl. a. Pauli og Vils. Gregorien, saa en Del, der efterhaanden er bleven kendt og kære rundt i Landet. Denne Bog er for svært nu afsløt af en ny, da den var vel for og uændelig.

Hr. S. Vildtalelse om „Vrs ikke, smag ikke“, er heller ikke bedre, thi der er langt mindre deraf nu end blandt de gamle. Søns Beskrivelse af „Historier“ i Forbindelse er ogsaa set gennem „farvet“ Glas, thi det er en Sag, der saa ofte drøstes, at der ikke bør bruges andet end Træl fra det virkelige Liv, og jeg er overbevist om, at det i al væsentligst overholdes — og saa amerikanse er vi da heldigvis ikke, at vi har „nogle til bestandig at lave ny“. Men det synes jo næsten, der kunde blive en helt god Historiefabrikant af Hr. S. Endnu to Ting maa jeg omtale. Først Hr. S. Klage over, at Missionsskolen ikke tager Del i det offentlige Liv. Hvem har dog bundet ham den paa Værn? Med en lille Smule Mødelighed kunde han dog have faaet opløst, at baade i Marstal og Vrsfølsing har Missionsskolen taget livlig Del i Valgene og er repræsenterede i Byraadet, sidstnævnte Sted endda med hele 2 Repræsentanter. Og pudsig er det næsten at høre Hr. S. Klage over, at den Retning kun vil lære af sig selv, mens man fra anden Side klager over, at vore Værn har været af andre, baade herhjemme fra Vrs, altsaa uden Hensyn til Pastor Henningsens Bestemelse af Tilstanden.

„Dsk.“ Med.

og hans Riges Fremgang, der vil man finde vore Værn, men hvor Livets Toner ikke rigtig kommer i Møde, der finder man at Livet kan benyttes bedre; der, er sandelig Dgaver nok, der falder ad os, baade i København, hjemme og Herdningeverdenen, vi maa ligefrem begrænse os for dog at overtomme noget til Gavn.

Nett forbløffet blev jeg da ved at læse Hr. S. Vildtalelse om, at det er betegnende for den indre Missionsskolen, at der ikke en Gang var nogen, der gav Møde, da han talte om Amerika under Møde i Ollerup. Jeg ved da for Resten af 2 af vore Værn, der var med til Kursus paa Ollerup — men at vi skulde sætte os i Værgelse, fordi Hr. Pastor Henningsen holder Foredrag om Amerika! Det er nu egentlig ikke noget meget beledet Arav. Ven nok herom. Til Slut dette: Det har baade harmet og bedrøvet mig, at en Præst fra Amerika, der kommer hjem paa et fort Vejs, vil og kan benytte Lejligheden til at give et saa i Vind og Grund misvisende Villed af Forholdene i hans Hjemstavn — og nu jødes jo Danstere i Amerika aabenbart med de samme Urigtigheder.

Men den bedste Sjæls mod farvede Brillen, det er at salves med Helligaandens Gienfald. Saa lærer man at se ret og kommer til at elske det Liv, der ikke er Form, men Kraft, selv om det maaske ikke helt er dannet saadan, som man helst vilde have det.

Jeg taler af Erfaring; ogsaa jeg har ført viden om, men Livet i Gud det maa te jeg elske og tale vel om, siden jeg selv fik det i Eje, 1 Joh. 3, 14 gælder endnu, baade paa denne og hin Side Atlanten.

Sømandshjælpen Svendborg, den 17. Maart.

Vilh. Raich, Fortænder.

Atlantic, Iowa.

I den sidste Tid, kan vi snart sige, at det har været Sommer, det har været meget varmt her for Naarstiden. Vi kunde jo snart tro, at vi var midt i Juni Maaned i Stedet for Maj. Sommer er det vel ikke blevet endnu, men Foraaret, er ogsaa snart den smukkeste Tid af Aaret, naar efter Vinterens Fortgang der begynder at komme Liv i alting, naar Naturen begynder at udholde af sin Skønhed, alting staar saa grønt. Regn har vi ogsaa haft en Del af. Der er Udlyst til, at der i Aar vil blive en Tid siden en Rats temmelig haard Frost; men det ser ikke ud til, den gjorde megen Skade.

Søndag den 14. Maj var en Høstidsdag for Menigheden, ja en Høstidsdag paa to Naader. Det er nemlig vist første Gang i Menighedens Historie, at der her har været afholdt Konfirmation, i det mindste er det mange Aar siden. Der var 3 unge: Hening Dlof Henningsen, Anna C. Sørensen og Lora Wikkelsen, som den Dag aflagde den gode Befendelse for en lille Forsamling, noget som ellers hører til Sjælsheden i et Formiddag. Efter Konfirmationen talte Pastor Laurien ud fra John Ab. 3, 11: „Gold fast ved det, du har, at ingen skal tage din kronel Maatte Serren saa saa Lov til at holde sin Saand over dem, saa at de aldrig maa forglemme deres Befendelse eller de Ord, der blev talt til dem. For to af Familieme var det dobbelt Høstid, da der tillige var Værnedaab, en Søster til Hening Dlof Henningsen og en Søster til Lora Wikkelsen, som selv holdt Værnet over Daaben, blev døbt.

Den 11. d. M., afholdt Menigheden et „Vor Soctable“, som efter Omstændighederne maa betragtes som særdeles godt. Vrs Vest fra Elk Horns Høstid, som med Pastor Laurien, sang og spillede nogle Sange paa Guitar for Foredrag over Ordet Frihed og dets Betydning. Han paaviste, at mange, som mener sig selv at være frie Folk, er Slaver af deres

Dufkes! En Mand eller en Kvinde i enhver By og Bygd til at repræsentere os og virke som Agent for Salget og Udbredelsen af vore importerede norske Dufkeser, saaledes som og islaadst Høstid, Andevind etc.: Høstid Groccoværner, Kaffe, The og Krydderier; Specialiteter saaledes som Høstid Bringebrød, Tyttebrød, Tyttebrødt, Tyttebrødt, samt Lundsins Cenebærdrik. Af en 25 Cents Flaske kan enhver Husmoder paa et Minut let tilberede 5 Galloner perlede, stammende Cenebærdrikke, Verdens fornemste Familiedrik. Ved Ders Groccoværner om at staffe Dem en Flaske eller sende \$1.00 til os for fire Flafler Cenebærdrik.

Lundsins Cenebærdrikke, det eneste ægte, er alkoholfrit, mere velsmagende end Root- eller Lagerbeer, berømmet af medicinske og kirurgiske Autoriteter. Agenter kan begynde uden Venge og staffe sig store Indtægter ved Salget af Høstid Cenebærdrik og vore øvrige Familie-Preparater. Send os Ders Navn og Adresse. Vi skal strax starte Dem i denne Forretning frit. Tilfærd Lundsins & Co., 117-119 North Elizabeth Street, Chicago, Illinois.

For SIKKERHED, Hurtighed og Hylge TAG DEN GAMLE PAALIDELIGE

CUNARD LINE ETABLERET 1840

ALLE REKORDER SLAAET OVER ATLANTEREN PAA

4 DAGE 10 Timer 41 Min. KORT TID TIL SKANDINAVIEN

STORARTEDE DOBBEL-SKRUE, TRE-SKRUE OG FIRE-SKRUE DAMPSKIBE.

Hurtigste og blødeste af alle i Verden.

NY CANADA BEFORDRING. Alle moderne Dobbelt-Skrue Dampskibe, udstyret med Trædloste Telegraf og Underbelysning. Kun for Anden og Tredie Klasse. Passagerer til meget lave Priser.

MONTREAL-QUEBEC-LONDON HURTIG SØREISE

ALBANIA : 20 Maj — 1 Juli
AUSONIA : 3 Juni — 15 Juli
ASCANIA ny (1911) 9 Juni — 29 Juli

LUSITANIA, MAURETANIA FRANCONIA, Ny (1911) CARMANIA, CARNIA CAMPANIA, IVERNIA

AQUITANIA, LACONIA (Under Bygning) Nøle Forbindelse til alle Skandinaviske og Finske Havn

Se vore Agenter ang. speciale nye Trade Kl. Bekvommeligheder. Send efter Program over de Store Midtsommer Ekskursjoner.

THE CUNARD STEAMSHIP CO., Ltd. 8, R. COLNCE BROADWAY AND BARKING STS., CHICAGO.

egne Ogster og Begæring. Den virkelige Frihed findes kun i Jesus Kristus.

Mrs. Søns Brun eller gamle Mrs. Brun — under hvilket Navn hun var bedst kendt af sine Landsmænd — døde den 19. Maj efter 19 Aars liden Sygdom. Det var den ene af det gamle Gæstgæver, som Menigheden holdt Guldbryllup for den 7. Dec. sidste Aar, hvad da var omtalt her i Bladet. Siden den Tid blev hun steds daarliger, indtil Enden saa kom. Hun blev begravet den 21. Maj. I Hjemmet talte Pastor Mac fra den engelske „Christian“ Kirke, og et engelsk Sangfor sang nogle Sange. En af dets Værn tilhører nemlig nævnte Kirke. Derfor gik Hyltet til den danske lutheriske Kirke, hvor Pastor Laurien talte paa dansk over Markus 16, 16: „Og, som tror og bliver døbt, skal blive salig; men hvo, som ikke tror, skal blive fordømt“ samt Joh. 3, 36 og Rom. 8, 1. I sin Tale mindede Pastor Laurien bl. a. om, hvor glad han havde været ved at famles med de to gamle hber Søndag, han kom herind. Thi, som han sagde, hun selv mere end en Gang havde sagt: hun troede ikke, at Jesus vilde forlade hende, han var altid hendes Fortid. Pastor Laurien sagde, at vi Mennesker har jo ingen Ret til at sige noget over den i den ene eller anden Retning. Der var kun een, som var i Stand til at gennemskue et Menneskes Tanke. Derfor var han ogsaa her glad ved at sige, at han troede hun